

شماره پیاپی ۲۳ اردیبهشت ۱۳۹۹
۱۸ رمضان (۱۴۴۱) می ۲۰۲۰
شماره ۸۵ صفحه

منت میثاق نامه روزنامه‌نگاری در سایت روزنامه موجود است

اخبار

سه‌م سینمای بعد از انقلاب از موضوعات اجتماعی

یکی از مهم‌ترین عرصه‌های بازنمایی مسائل اجتماعی، سینماست و شناخت مسائل اجتماعی در قالب تصویر، به ویژه در آثار سینمایی می‌تواند به کاستن بهام‌های روندشناختی در حوزه مسائل اجتماعی، کمک فراوانی کند زیرا فیلم های سینمایی منبع فرهنگی مهمی برای درک ماهیت و علل انحرافات اجتماعی هستند. محققان در پژوهشی با عنوان «بازنمایی مسائل اجتماعی در سینمای پس از انقلاب اسلامی ایران» این موضوع را بررسی کرده‌اند.

این پژوهش که توسط یاسر رستگار، استادیار گروه علوم اجتماعی دانشگاه هرمزگان، احسان آقابابایی، استادیار گروه علوم اجتماعی دانشگاه اصفهان و زهرا راشخی، کارشناس ارشد پژوهش علوم اجتماعی دانشگاه هرمزگان انجام شده است.

«سهانی نظری این مقاله، در بردارنده دو دسته نظریه‌های کلاسیک و مدرن سینماست، منظور از سینمای کلاسیک، دوره‌ای تاریخی از سینماست که از پیدایش تا ۱۹۶۰ تداوم داشت. دو دیدگاه متفاوت در این دوره حاکم است. نخست دیدگاه فرمالیست‌ها که فیلم را یکی از اشکال هنر معرفی می‌کردند و دومی «سینما رئالیست‌ها. آن‌ها بیشتر به واقعیت‌های مطرح شده در فیلم‌ها توجه‌می‌کردند و برخلاف فرمالیست‌هااعتبار واهمیت سینما را در قربات و نزدیکی آن با واقعیت می‌دانستند.»محققان این پژوهش درباره نظریه‌های مدرن می‌گویند: « اندیشمندان علوم اجتماعی از ژانویه‌های مختلفی به رابطه سینما و جامعه‌نگاه کرده‌اند.این دیدگاه‌ها گاه جنبه کلان و گاه جنبه خرد داشته‌اند.»

در این پژوهش پس از بیان دیدگاه‌های مدرن به سینما، گفته می‌شود که در این مقاله، فرض را بر مبنای نظریه‌های کلاسیک سینما گذاشته‌اند به این معنی که سینما،واقعیت اجتماعی را بازنمایی می‌کند.این بازنمایی مطلق نیست؛ اما مسائل اجتماعی ایران در بطن روایت فیلم‌های سینمایی، به طور مستقیم و غیرمستقیم نمایش داده می شود و صرف‌نظر از ملاحظات سیاسی، گریزی از نمایش نرس نیست.در این پژوهش، برای بررسی مسائل اجتماعی در سینما از روش تحقیق تحلیل محتوای کیفی استفاده می‌شود. در این مطالعه، ۳۷ فیلم پرمخاطب سینمای پس از انقلاب به‌شوه نمونه‌گیری هدفمند به عنوان حجم نمونه برگزیده شد و فیلم‌هایی انتخاب شده‌اند که از نظر فروش و جذب مردم به سینماها از اقبال خوبی برخوردار بوده‌اند. زیرا فروش زیاد و استقبال مردم، نشانه‌ای از ایجاد رابطه بین متن فیلم با بیشتر مردم است.در این مقاله آمده است: « تکنیک تحلیل بدین صورت است که در گام نخست، فیلم‌ها با دقت و به طور کامل مشاهده شد؛ سپس سکناس‌های مسئله‌دار با توجه به رمزگان کلامی(دیالوگ‌ها)، رمزگان اندامی(حرکات) و ظاهر بازیگران، حالات چهره و غیره)، رفتار و ظاهر نقش‌ها، نوع پوشش آن‌ها و موارد دیگر به صورت هدفمند انتخاب و نوشته شده‌اند؛ پس از آن با توجه به مسائل موجود در سکناس‌های مختلف، مسائل اجتماعی گذگاری شدند.»نویسندگان این مقاله می‌گویند: « با این روش، کدهای سایر دهه‌ها و سباهت‌ها و تفاوت‌های هر دهه با یکدیگر مقایسه و روند حرکت مسائل در طول چهار دهه بررسی و در نهایت مقوله مرکزی هر دهه با توجه به کدگذاری‌ها و مقایسه‌ها با دهه‌های پیشین مشخص شد.شرایط اقتصادی و سیاسی جامعه در دهه نود تا حدی با دهه‌های پیشین متفاوت است. رکود اقتصادی در این دهه و شرایط نسبتاً پایدار سیاسی کشور بعد از بحران‌های اواخر دهه هشتاد، سینما را به سات‌های اجتماعی با بحران‌های ناشی از مسائل اقتصادی پیوند زده است.در فیلم‌های دهه نود، انباشت مسائل دیده می‌شود؛ مسائلی که سینما به آن‌ها با جسارت بیشتری نسبت به دهه‌های پیشین توجه کرد و مسائل بحرانی جامعه مانند اسیدپاشی و تجاوز مطرح شدند.

قسمت سوم از فیلم bad boys پسران بد به کارگردانی عادل ال اربی و بلال فلاح امسال به نمایش درآمد. این فیلم که دنباله دو فیلم پسران بد ۱ محصول سال ۱۹۹۵ و پسران بد ۲ محصول سال ۲۰۰۳ می‌باشد این روزها در باکس‌آفیس به شدت مورد توجه قرار گرفته است.

کارگردانی دو قسمت اول این پروژه، که می‌توان آن‌ها را جزء فیلم‌هایی دانست که ویل اسمیت را به عنوان سوپرستار تثبیت کرد، برعهده‌ی مایکل بی بوده است، اما تولید سومین قسمت از پسران بد با فراز و نشیب‌های زیادی همراه بوده و نهایتاً مایکل بی در این پروژه حضور پیدا نکرد.

البته اوج هیجان و صحنه‌های اکشن آن قسمت نیز مانند قسمت‌های قبلی قادر به جذب بیننده تا پایان فیلم هست، اما درصورتی که از ابتدای قسمت اول آن‌ها را دنبال کرده باشد قطعاً جای خالی مایکل بی، کارگردان کم‌نظیر فیلم‌های اکشن را به شدت احساس خواهید کرد.

داستان فیلم

فیلم ماجرای دو پلیس سیاه‌پوستی را تعریف می‌کند که به روش گنگستر معابانه خود برای برخورد با جنایتکاران معروفند و این بار بعد از سال‌ها برای ماجراجی که مربوط به یک پرونده قدیمی بوده دوباره متقاعد به همکاری می‌شوند.

پسران بد هالیوودی یا بالیوودی؟

آرش پارساپور در وب‌سایت ویجیاتو در نقد این فیلم نوشت: اگر دهه شستی باشد، احتمالاً فیلم پسران بد ۱ و دنباله‌نچندان موفق آن، جزو آثار نوستالژیک دوران کودکی‌تان به حساب می‌آید و این دو اثر را به مثابه یکی از بهترین فیلم‌های اکشن دوران کودکی‌تان به یاد خواهید آورد. این موضوع در آمریکا هم صدق می‌کند و متولدین دهه هشتاد (که به نوعی همان دهه شستی‌های ما را تداعی می‌کنند و حس نوستالژی بازی‌شان هم پررنگ است) فرنچایز پسران بد را به عنوان فرنچایزی اکشن و خاطره‌انگیز به یاد دارند.

با وجود فروش خیلی خوب پسران بد، ساخت دنباله آن کمی بیش از مدت رایج و معمول دنباله‌سازی‌ها در هالیوود طول کشید و پس از هشت سال قسمت دوم آن عرضه شد. در طی این هشت سال هم مایکل بی آثار موفق دیگری همچون «صخره» و «پرل هاربر» را ساخت و هم ویل اسمیت و مارتین لورنس مشهورتر از گذشته شدند و به ویژه اسمیت با درخشیدن در آثاری، چون روز استقلال، مردان سیاهپوش و همچنین فیلم علی (که راهش را به آکادمی اسکار هم باز کرد) در این بین تبدیل به یک سوپرستار بی‌بدیل شده بود. از همین رو قسمت دوم با یک حس غرور بیش از حد ساخته شد و بودجه فیلم نیز با افزایشی نزدیک به ۴.۵ برابر به مایکل بی تعلق گرفت. فیلم پسران بد ۲ یک اکشن پر زرق و برق و تمام عیار بود که در آن محتوای داستانی پشت صحنه‌های عظیم اکشن هم دیده بود. طرفداران از فیلم استقبال کردند و قسمت دوم با وجود فروش نه‌چندان موفق امیز، توانست استاندارد سینمای اکشن هالیوودی را در برخی موارد تغییر دهد.

قسمت سوم فیلم با وقفه‌ای ۱۷ ساله ساخته شده و حالا شرایط کاملاً تغییر پیدا کرده است. مارتین لورنس دیگر نه در تلویزیون و نه در سینما ستاره دنیای بازیگری محسوب نمی‌شود و ویل اسمیت هم با وجود اینکه طرفدارهای خاص خود را همچنان دارد، اما کمی تا قسمتی افول پیدا کرده و دیگر آن ستاره تضمین کننده بفروش بودن فیلم نیست. مایکل بی هم با وجود ساخت فرنچایزهای موفق، چون ترانسفورمرز، حالا بیشتر شبیه کارگردانی می‌ماند که فیلم‌هایی با بودجه گزاف می‌سازد و آن سوددهی که باید داشته باشد را نیز به همراه خود نمی‌آورد. همین هم شد که ساخت قسمت سوم به جای اینکه به دستان مایکل بی (که معروف به ولخرچی بسیار است و استودیوهای سینمایی چندان از این موضوع استقبال نمی‌کنند) به دستان دو کارگردان نسبتاً تازه‌کار واگذار شد: عادل و بلال.

قسمت سوم پسران بد همراه با کاراکترهای خود بزرگ شده و حالا یکی از شخصیت‌ها تبدیل به بابابزرگ شده و به فکر بازنشتنگی است، اما مایک (با بازی ویل اسمیت) همچنان روحیه بزن بهادار خود را حفظ کرده و نمی‌خواهد که گروه دو نفره پسران بد آن‌ها منحل شود. او نه زن و بچه دارد و نه کسی در خانه منتظرش است و از همین رو تمام عشق و زندگی‌اش کارش است که همراه با مارکوس (با بازی مارتین لورنس) آن را انجام می‌دهد. مارکوس، اما همانطور که گفته شد به تازگی بابابزرگ شده و دیگر از اکشن بازی خسته شده است و ترجیح می‌دهد در خانه به موسیقی آرامش بخش گوش کند.

قسمت سوم این فیلم به طرز عجیب و غریبی شبیه به فیلم‌های بالیوودی داستان خود را روایت می‌کند. اگر بخواهیم نکته‌سنجی بیشتری کنیم و موضوع را بیشتر واکاوی کنیم، بیشتر از آنکه به سینمای هندوستان نزدیک باشد، به سینمای مکزیک گراییده است. سینمای مکزیک در همه ژانرها سبک خاص خود را دارد (مثلاً

روزنامه فرهنگی، هنری، ورزشی، اجتماعی صبح کشور

صاحب امتیاز و مدیرمسول:

غلامحسین شعبانی

نشانی: میدان انقلاب – خیابان جمادیزادهشمالی پلاک ۲۶۰ واحد ۵

پست الکترونیک:

info@emtiazdaily.ir

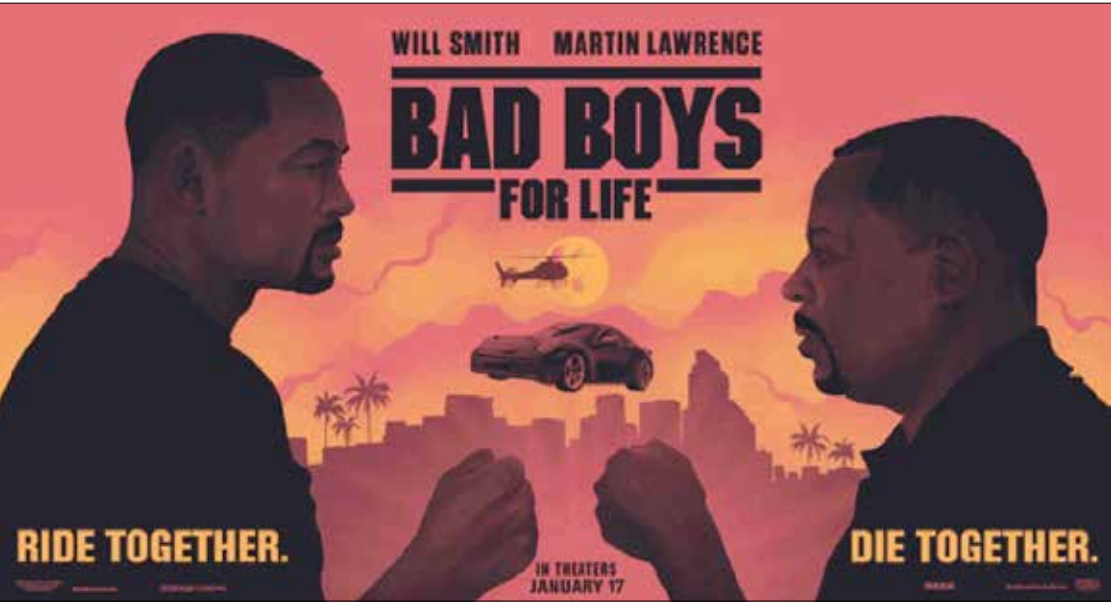
تلفن: ۶۶۵۹۱۸۰۹

آگهی دولتی: ۶۶۵۱۷۷۶۴ – آگهی شهرستان ها: ۶۶۶۵۰۰۹۹

لینوگرافی و چاپ: ریحان

WWW.EMTIAZDAILY.IR

بازگشت «پسران بد» سینما بعد از ۱۷ سال

صورت گرفته، اما در هر حال به نظر می‌رسد که قرار است دنباله فیلم (که خبر ساخت آن نیز تأیید شده) با محوریت همین داستان عجیب ادامه داشته باشد و شاید سازندگان تصمیم به تغییر قهرمانان در نسخه‌های آتی گرفته‌اند!

یک اکشن جالب و یک کمدی درام خوب

امیر پرمی منتقد سینما قسمت سوم پسران بد را اینگونه نقد کرد: قهرمانان دوران کودکی ما دیگر همان مردانی نیستند که قبلاً بودند. سینما در حداقل پنج سال اخیر چیزی را به ما نشان داده که در آن قهرمانان بزرگ هم به زانو در آمده‌اند. برای مثال در سال ۲۰۱۵ راکی را دیدیم، مردی که روزی با چهره‌ای خوین، ما خوشبرد، آژوره‌های ایوان دراگو موف را درهم می‌کوبید، حالا در زندگی اش سقوط کرده است، و حتی به زوج اسمیت و لورنس هستند که خوشبختانه پس از هفده سال، کماکان شیمی بین خود را حفظ کرده و توانسته‌اند بار دیگر در فیلم بدرخشند. دیالوگ‌نویسی کمدی برای آن‌ها بسیار جواب داده و فیلم می‌تواند از پس رسالت کمدی بودن خود نیز به خوبی بربیاید و در کنار صحنه‌های اکشن خود و تزریق آدرنالین به مخاطب، کمدی را نیز به همراه بیآورد.

سکناس‌های اکشن فیلم خوشبختانه مانند قسمت دوم نیستند و دو کارگردان هدایتگر فیلم برخلاف مایکل بی، از خود نبوده و با تدوین تند و انفجارهای بی‌درماند، سکناس‌های حساب شده و بریده بریده که در پی هم می‌آیند، ریتم فیلم را حفظ کرده و همانطور که گفته شد، وجود عنصر کمدی در آن نیز توانسته به داشتن ضرباهنگی جذاب در فیلم کمک شایانی بکند. موسیقی فیلم نیز به مثابه دو قسمت قبلی بسیار قدرتمند ظاهر شده و جدا از تم خاطره‌انگیز و همیشگی پسران بد، قطعات موسیقایی با حال و هوای فیلم در صحنه‌های اکشن جاری می‌شود که کاملاً همخوانی با آن‌ها دارد.

قدرت کارگردانی عادل و بلال باعث شده که شاهد قاب‌های تصویر مناسبی باشیم و با وجود شلوغ بودن برخی صحنه‌های اکشن، بتوانیم همچنان بر روند فیلم احاطه داشته باشیم و به عنوان تماشاگر، فیلم را درست دنبال کنیم و شخصیت‌ها را در آن گم نکنیم. کلیشه‌هایی نظیر وجود یک صحنه اکشن در کلاب، تعقیب و گریز خیابانی ... همگی به پسران بد ۳ حضور دارند و جزو موارد لاینفک این فرنچایز (و اصولاً فیلم‌های اکشن کمدی هالیوودی) هستند، اما خلاقیت خوبی در پیاده‌سازی آن‌ها به کار گرفته شده است. عادل و بلال ایده‌های جدیدی را در این عناصر تکراری به کار برده‌اند و با استفاده از فرمول موفقیت گذشته، سبک و سیاق خاص خود را در فیلم نشان داده‌اند.

از آنجایی که ویل اسمیت هنوز درخشش خود را حفظ کرده و مارتین لورنس عملاً یک هنرپیشه فراموش شده به حساب می‌آید، تمرکز بیش از حدی روی شخصیت مایک (با بازی ویل اسمیت) گذاشته شده و او نقش اول فیلم به حساب می‌آید. البته این موضوع در دو قسمت قبلی هم تاحدی به چشم می‌خورد، اما در این قسمت کاراکتر مارکوس عملاً به حاشیه کشانده شده و رسماً می‌توان به آن به عنوان یک نقش فرعی نگاه کرد تا حتی نقش دوم فیلم. این موضوع باعث شده که هارمونی جالب توجه بین دو شخصیت (که جزو معبود برگ‌های برنده فیلم است و توانسته نقصان داستان را جبران کند) در برخی موارد کمرنگ شود و حس طنزی که لورنس با خود به همراه دارد نیز به حد کافی دیده نشود. به حاشیه رفتن دیگر شخصیت‌ها نیز کاملاً حس می‌شود به طوری که مرگ برخی از آن‌ها اصلاً تأثیرگذاری که باید داشته باشد را ندارد چرا که جملگی تبدیل به یک سری هاشور شده‌اند که کنار ویل اسمیت حضور پیدا کرده‌اند.

باید گفت که پسران بد: تا ابد یک خاطره بازی مناسب برای طرفداران به شمار می‌آید، ولی حتماً آن‌ها هم با دیدن دستان هندی‌وار (مکزیکي وار) فیلم و پایان بندی عجیب و نامانوس آن که کاملاً با حال و هوای سینمای اکشن آمریکایی تفاوت دارد، متعجب می‌شوند. مشخص نیست دقیقاً

چنین تصمیمی چرا در ساخت این فیلم

صورت گرفته، اما در هر حال به همه چیز که قرار است دنباله فیلم (که خبر ساخت آن نیز تأیید شده) با محوریت همین داستان عجیب ادامه داشته باشد و شاید سازندگان تصمیم به تغییر قهرمانان در نسخه‌های آتی گرفته‌اند!
بلکه همین موضوع تضاد اصلی فیلم است. در جایی از فیلم شخصیت مارکوس می‌گوید: «شاید زمان آن رسیده که ما دیگر پسران بد نباشیم و سعی کنیم مرد خوبی باشیم» این فقط یک نکته خنده دار نیست، بلکه همین موضوع تضاد اصلی فیلم را تشکیل می‌دهد. مثل یک سکناس موازی که مارکوس در حال کشیدن اهرم ضدلی کشیدن ترمز دستی ماشین خود در خیابان. مارکوس به نظر با سن و سالش کنار آمده و احساس آزادی می‌کند، ولی مایک به شدت ناخوشایند کماکان در فکر افتخارات گذشته است. اما آن‌ها، علیرغم آنچه مایک معتقد است، همان کسی نیستند که قبلاً بوده‌اند. آن‌ها در زمان حال دیگر فقط آسیب پذیر نیستند بلکه به طور مکرر نیز شکست می‌خورند. در واقع، آن‌ها آنقدر شکست خورده‌اند و به حدی آشفته اند که به یک تیم کامل اراجاع داده می‌شوند تا در این راه به آن‌ها کمک کنند.

بهترین چیزی که از دو فیلم اول مایکل بی بیرون می‌آید و به این فیلم وصل می‌شود همان جمله معروف است، ما با هم شروع می‌کنیم، و با هم می‌میریم. در اینجا نویسندگان و کارگردانان کشف می‌کنند که در حقیقت این شعار چیزی فراتر از سطح یک جمله معمولی است. این بدان معناست که دوستی تا کنار تخت بیمارستان و رنگ کردن ریش دوست و حتی تا ۹۰ سالگی و تابوت هم ادامه دارد. دوستی چیزی نیست که فراتر از فریم‌ها هستند. دوستی آن‌ها در طول سال‌ها قوام گرفته و رشد کرده است. بنابراین، هنگامی که مارکوس در یک کلیسا می‌نشیند، و قلب شکسته اش را با اشک مرطوب بر آستین خود می‌پوشاند و می‌گوید: «اگر او را نجات دهی، دیگر خشونت به این دنیا نمی‌برم.» برای من بیننده باور پذیر است.

این صحنه کمک می‌کند تا اسمیت و لارنس شیمی پویا داشته باشند. نکات ریز دیگری نیز در فیلمنامه وجود دارد. از جمله مضمون دوستی و خانواده که در طرف شرور ماجرا گسترش می‌یابد. در سوی منفی داستان ما با مادر و پسر۱ روبرو هستیم که به دنبال انتقامی کهنه هستند. به طور کلی فیلمنامه پسران بد جدید چیز ناچاری نیست مثل آن مکالمه‌ای که در باب وجود جهنم شکل می‌گیرد و با یک صحنه اکشن تبدیل به یک تمثیل می‌شود. به طرز عجیبی، برخی سکناس‌های اکشن و زمان طولانی ضعیف‌ترین قسمت‌های فیلم هستند. البته سکناس‌های اکشن بد نیستند، بلکه گاهی خیلی طبیعی و ساده هستند. برخلاف فیلم‌های مایکل بی اینجا ما شاهد پرواز اشیا و انفجارهای عجیب نیستیم – به جای آن ما با اکشن کوچک تر، اما هوشمندتر روبرو هستیم. باور کنید، من طرفدار مایکل بی نیستم – اما سکناس‌های اکشن او همیشه با اشتیاق و حتی استروئید بیشتری به بیننده تزریق می‌شد، که این امر در فیلمی مثل این به خوبی کار می‌کرد. شاید کمبود اکشن اکتان بالا به این دلیل است که عادل و بلال شخصیت را بیشتر درک می‌کنند. آن‌ها می‌دانند آنچه که باعث می‌شود این نوع فیلم‌ها واقعاً کار کنند، تشدید جریانات احساسی است. به همین منظور در آن جبهه‌ها، Bad Boys For Life فیلم خوبی است. این به راحتی بهترین فیلم Bad Boys

است. این به راحتی بهترین فیلم Bad Boys برای من تا کنون است. پسران بد تا ابد، چیزی نیست جز یک زمان خوب. این فیلم لحظات عاطفی را شیک بسته‌بندی می‌کند، طنز درخشان دارد که طرفداران دو فیلم اول مطمئناً به دنبال آن هستند و در بخش‌های خسته کننده ماجرا – اکشن‌های سریع و هوشمند ارائه می‌دهد. سرگرم کننده بودن فیلم بیش از حد کافی است تا بتوانید با پایان آن کنار بیایید. این واقعاً باعث خوشحالی من می‌شود که بگویم پسران بد برگشته‌اند و این چیزی نیست جز اثبات دوستی اسمیت و لارنس در تمام این سالها. این فیلم یک زمان خوب واقعی است.

دعای روز هجدهم ماه مبارک رمضان

اَللّهُمَّ تَبَنَّنِي فِيهِ لِبَرَكَاتِ اَسْحَارِهِ، وَتَوَفَّيْهِ قَلْبِي بِضِيَاءِ اَنْوَارِهِ، وَخُذْ بِكُلِّ اَعْضَانِي اِلَى اَتْيَاعِ اَثَرِهِ، بِتَوَكُّرٍ بِ مَنُورِ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ
خدايا آگاهم ساز در اين ماه از برکات سحرهای آن و نورانی کن در آن دلم را به پرتو انوار آن و بگمار تمام اعضا و جوارجم را به پیروی کردن آثارش به نور خود ای روشنی دهنده دلهای عارفان

یک فتنان جای داغ

جشنواره‌های سینمایی که کرونا نقوشان کرد

جشنواره فیلم کن پس از کش و قوس‌های فراوان در نهایت تاگزیر شد قید دوره هفتاد و سوم خود را به سبب شیوع ویروس کرونا بزند و «تبری فرمو»، دبیر این رویداد مهم سینمایی در یک مصاحبه رسمی با قطعیت از برگزار نشدن آن در سال ۲۰۲۰ خبر داد و اعلام کرد برخی از فیلم‌هایی که قرار بود در این جشنواره به نمایش گذاشته شود با لیبِل «کن ۲۰۲۰» در سایر جشنواره‌های سینمایی و سینماها به روی پرده می‌روند.

از آغاز شروع بحران جهانی کرونا، شایعه‌ها درباره برگزار شدن یا نشدن جشنواره فیلم کن قوت گرفت. هفتاد و سومین دوره این جشنواره قرار بود از ۱۲ تا ۲۳ ماه می (۲۳ اردیبهشت تا ۳ خرداد) برگزار شود که به سبب شیوع ویروس کرونا به تعویق افتاد و مسئولان آن درنظر داشتند این جشنواره را با عادی‌تر شدن شرایط در پایان ماه ژوئن و اوایل جولای برپا کنند، اما تمدید شرایط قرنطینه در فرانسه و ممنوعیت برگزاری هر جشنواره و رویداد حداقل تا اواسط ماه جولای (اواخر تیر)، بار دیگر برگزاری کن ۲۰۲۰ را در هاله‌ای از ابهام فرو برد. سرانجام با فروکش نکردن چشمگیر ویروس کرونا که بسیاری از کشورها نیز همچنان با آن درگیر هستند و همچنین شلوغی فصل جشنواره‌ها در پاییز، عملاً هیچ راهی برای برگزارکنندگان کن به جز لغو جشنواره باقی نماند. «تبری فرمو» دبیر هنری جشنواره و دیگر مسئولان نیز ظاهراً علاقه چندانی به برگزاری مجازی جشنواره ندارند. با این وجود، بازار جشنواره کن (Marché du Film) امسال به صورت آنلاین از تاریخ ۲۲ تا ۲۶ ژوئن (۲ تا ۶ تیر) برگزار خواهد شد.

اما ویروس کرونا تنها گریبان جشنواره کن را نگرفت و بسیاری از جشنواره‌های پراهمیت منطقه‌ای و بین‌المللی نیز تاگزیر به تعطیلی دوره سال ۲۰۲۰ خود شدند، هرچند شماری دیگر نیز فعلاً تاریخ جدیدی را برای برگزاری اعلام کرده‌اند و برخی دیگر هم از گزینه برگزاری مجازی استفاده خواهند کرد.

جشنواره فیلم لوکارنو از مهم‌ترین رویدادهای سینمایی اروپا که قرار بود از تاریخ ۵ تا ۱۵ اوت (۱۴ تا ۲۴ مرداد) در کشور سوئیس برگزار شود به دلیل شرایط پیش‌آمده از لغو آن در سال آتی خبر داد و هیچ نسخه مجازی نیز برای آن درنظر گرفته نشده است. از جمله ویژگی‌های منصر به فرد جشنواره لوکارنو، نمایش فیلم‌ها در میدان معروف پاتازر در فضای باز و بر پرده بزرگ و در حضور حدود هشت‌هزار مخاطب است.

جشنواره فیلم کارلووی‌واری به عنوان مهم‌ترین جشنواره سینمایی در اروپای شرقی و مرکزی نیز به صورت رسمی اعلام کرد به سبب اقدام‌های دولت کشور جمهوری چک در جهت کنترل شیوع ویروس کرونا و همچنین شرایط پیچیده امروز در سراسر جهان، در نهایت به این تصمیم دشوار رسیده که این رویداد سینمایی در سال ۲۰۲۰ به طور کلی لغو شود. بر این اساس پنجاه و پنجمین دوره این رویداد سینمایی از تاریخ ۲ تا ۱۰ جولای (۲۰۲۱ تا ۱۱ تا ۱۹ تیر) برگزار خواهد شد.

جشنواره بین‌المللی فیلم ادینبورگ اسکاتلند که قدیمی‌ترین جشنواره بریتانیاست طبق برنامه‌ریزی باید از تاریخ ۱۷ تا ۲۸ ژوئن، هفتاد و چهارمین دوره خود را برگزار می‌کرد، اما شرایط کنونی موجب لغو این رویداد سینمایی شده، هرچند شماری از این جشنواره ابراز امیدواری کرده‌اند آثار جشنواره را در تاریخی دیگر به نمایش بگذارند.

شصت و هفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم سیدنی هم در ابتدا به صورت کلی لغو شد، اما اخیراً خبری از برگزاری آنلاین این رویداد سینمایی به شکلی کوچک‌تر در ماه آینده منتشر شد. البته این جشنواره مجازی که از تاریخ ۱۰ تا ۲۱ جولای (۲۰ تا ۳۱ تیر) برگزار می‌شود در شکلی محدود و با تمرکز بر سینمای داخلی استرالیا شباهت نمایش مستندهای استرالیایی، فیلم‌های کوتاه از چهره‌های نوظهور سینمای استرالیا و همچنین آثاری از کارگردانان زن اروپایی خواهد بود و خبری از نمایش آثار مهم بین‌المللی در این جشنواره نخواهد بود.

در سایه گسترش شیوع ویروس کرونا در کانادا، برگزاری جشنواره معتبر هات داکس در کانادا، مهم‌ترین رویداد سینمایی مستند در آمریکای شمالی نیز به زمان دیگری موکول شده و هنوز تاریخ جدیدی برای آن اعلام نشده است. این جشنواره قرار بود از تاریخ ۳۰ آوریل تا اول می (۱۱ تا ۱۸ اردیبهشت) در تورنتو کانادا برگزار شود.

جشنواره بین‌المللی فیلم تریپیکا این داستانی مشابه با هات داکس دارد. این جشنواره مهم آمریکایی که قرار بود از تاریخ ۱۵ تا ۲۶ آوریل (۲۷ فرودین تا ۷ اردیبهشت) در نیویورک برگزار شود به سبب شیوع ویروس کرونا به تعویق افتاد، اما هنوز تاریخ جدید برگزاری آن اعلام نشده است. همچنین بیست و دومین دوره جشنواره سالانه راجر ایربت که در دانشگاه ایلینوی برگزار می‌شود به دلیل ممنوعیت تجمعات بیش از ۵۰ نفر در این دانشگاه به ماه آوریل سال آینده میلادی موکول شده است.

بیست و هفتمین جشنواره فیلم جنوب از جنوب غربی آستین (SXSW) در کشور آمریکا نیز به دلیل جلوگیری از شیوع ویروس کرونا به طور کلی لغو شده است. جشنواره جنوب از جنوب غربی که از معتبرترین رویدادهای هنری سینمایی آمریکاست، قرار بود از تاریخ ۲۳ اسفند تا ۳ فروردین در آستین تگزاس برپا شود.

جشنواره مهم مستند فول فریم هم طبق برنامه‌ریزی پیشین باید در ماه آوریل و در دانشگاه دوک آمریکا میزبان سینماگران و مستسازان می‌بود، اما این دانشگاه تمامی این رویداده‌ها را به طور کلی لغو کرده است. جشنواره بین‌المللی فیلم پراگ در کشور چک نیز دیگر رویداد سینمایی است که ترجیح داد امسال برگزار نشود. ۱۸ تا ۲۵ سپتامبر (۲۷ شهریور تا ۳ مهر) تاریخ مقرر بیست و هفتمین جشنواره فیلم پراگ بود. دهمین جشنواره فیلم کن که تاریخ ۱۹ تا ۲۶ آوریل (۳۰ فروردین تا ۶ اردیبهشت) برای آن درنظر گرفته شده و به جای آن یک رویداد آنلاین با عنوان «جشنواره فیلم آنلاین بهار» از ۱ تا ۵ می (۱۱ تا ۱۵ اردیبهشت) برگزار می‌شود.

جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه پالم اسپرینگز هم که برای تاریخ ۱۶ تا ۲۲ جولای (۲۶ خرداد تا اول تیر) برنامه‌ریزی شده بود لغو شده و قرار است منتخبی از آثار جشنواره را به صورت آنلاین به نمایش بگذارد.

جشنواره فیلم مونپخ (۲۵ ژوئن تا ۴ جولای– ۴ تا ۱۲ تیر) نیز امسال به سبب همه‌گیری ویروس کرونا طبق اعلام رسمی سایت این رویداد سینمایی برگزار نمی‌شود.

همچنین چهل و ششمین جشنواره فیلم سیاتل در آمریکا به دلیل بحران جهانی کرونا امسال تعطیل است. این جشنواره بنا بود از ۱۴ می تا ۷ ژوئن (۲۴ اردیبهشت تا ۷ خرداد) برگزار شود.

چهل و دومین جشنواره بین‌المللی مستند سینما دوریل فرانسه نیز امسال بدون برگزاری، به معرفی برندگان خود اقدام کرد. این رویداد سینمایی قرار بود از تاریخ ۱۳ تا ۲۲ مارس (۲۳ اسفند تا ۳ فروردین) در فرانسه برگزار شود.

جشنواره فیلم استانبول، جشنواره فیلم‌های مستند تایوان، جشنواره فیلم‌های فانتزی بروکسل، جشنواره فیلم‌های فانتزی اسب طلایی تایپه، جشنواره فیلم واشنگتن دی‌سی، جشنواره فیلم کوتاه و مستند کراکو، جشنواره فیلم وانگواتر، جشنواره فیلم سونوما، جشنواره فیلم زنان دنور، جشنواره فیلم لوگزامبورگ، جشنواره فیلم مونپخ، جشنواره فیلم اسکوپیه، جشنواره سن فرانسیسکو، جشنواره میامی، جشنواره مونت کلر، جشنواره فیلم کانادا، جشنواره فیلم صوفیه، جشنواره مستند زاگرب و جشنواره حقوق بشر پراگ نیز از جمله دیگر جشنواره‌های سینمایی هستند که به سبب شیوع ویروس کرونا لغو و یا زمان دیگری موکول شده‌اند.

همچنین به دلیل تأثیر بحران کووید ۱۹ در تمامی فعالیت‌ها و رویدادهای مهم سینمایی جهان، سی‌وهشتمین جشنواره جهانی فیلم فجر در ایران نیز در سال ۱۳۹۹ برگزار نمی‌شود و به سال آینده موکول شده است.

اما هفتاد و هفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم وینایی طبق تاریخ ۱۲ تا ۱۹ بینال وینا قرار است بدون تغییر و طبق تاریخ اصلی یعنی از ۲ تا ۱۲ سپتامبر (۱۲ تا ۲۲ شهریور) برگزار شود و باید منتظر ماند و دید آیا شرایط گسترش ویروس کرونا طی چند ماه آینده برگزاری این جشنواره سینمایی را امکان‌پذیر می‌کند یا خیر.